

ಮಳವಳ್ಳಿಯ ಪ್ರದೇಶದ ಭಾಷಾ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆ

ಡಾ.ಶಿವಣ್ಣ ಕೆಂಸಿ

ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು
ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪದವಿ ಕಾಲೇಜು
ಬಸವನಗುಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

shiva.anna6@gmail.com

ಇಂದು ಭಾಷಾ ರಾಜಕಾರಣ ಪ್ರಧಾನ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನೆಲೆಗೆ ತರಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರಕವಾಗಿ ಭಾಷಾ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ದುರಂತ. ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಭಾರತೀಯ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲೆ ಏರುವ ಹುನ್ನಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಏರುವುದು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಭಾಷಿಕರು ಒಪ್ಪಕೂಡದು.

ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲೆ ಉತ್ತರದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಏರುವ ಹುನ್ನಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಭಾಷಾ ತಾರತಮ್ಯ. ತ್ರಿಭಾಷಾ ಸೂತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ದಕ್ಷಿಣದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತರದವರು ಕಲಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ? ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಶೂನ್ಯ. ಆದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಏರಲಾಗುತ್ತಿದೆ? ಇದು ಎಷ್ಟು ಸರಿ. ಈ ರೀತಿಯ ಭಾಷಾ ತಾರತಮ್ಯ ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾಷಾ ನೀತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತೀಯರು ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನ ನಿಲುವಿಗೆ ಬರುವುದು ಭವಿಷ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಳಿತು.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಬಹಳ ಸುದೀರ್ಘವಾದ ಇತಿಹಾಸ ಇದೆ. ಜೊತೆಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯು ಸಂಸ್ಕೃತ ಜನ್ಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲ. ದ್ರಾವಿಡ ಮೂಲದ ಭಾಷೆ. ಆದರೆ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯು ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಭಾಷೆ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಂದಿಗೂ ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ತಪ್ಪಾದ ವಿಧಾನ. ಏಕೆಂದರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತವು ಇಂಡೋ ಆರೈನ್ ಭಾಷಾ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡವು ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಾ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷಾ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವುಗಳು. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸುದೀರ್ಘ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸ್ವಂತಿಕೆ ಇದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ 1956ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಭಾಷೆಗಳಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಉಪಭಾಷೆಗಳೆ ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಧಾನ ಭಾಷೆಗಳ ಉಳಿವಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಹಲವಾರು ಉಪಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಳವಳ್ಳಿ ಕನ್ನಡವು ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಕನ್ನಡವಾಗಿದೆ. ಉಪಭಾಷೆ ಎನ್ನುವುದು ಗ್ರೀಕ್‌ನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದು. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಉಪಭಾಷೆ ಎಂದು ಕರೆಯುವ ರೂಢಿ ರಾಜರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕಾಲದಿಂದ ಬೆಳೆಯಿತು. ರಾಜರ ಆಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪ್ರಧಾನ ಎನುತಲೂ, ಉಳಿದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಉಪ ಎನ್ನುವ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಭಾಷಾ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಉಳಿವು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಬಳಕೆಯಿಂದಾಗಿಯೇ ಹೊರತು, ಪ್ರಭತ್ವದಿಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳ ಅರಿವಿನ ಅಗತ್ಯ ಇಂದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಕೆಲಸ.

ಉಪಭಾಷೆ ಎನ್ನುವುದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಉಪಭಾಷೆಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಪರಿಭಾಷೆಯು ರಾಜರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕಾಲದಿಂದ ಬಂದದ್ದು. ರಾಜರ ಆಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಭಾಷೆಯೇ ಉಪಭಾಷೆ.

ಪ್ರಧಾನ ಮತ್ತು ಅಧೀನ ಎನ್ನುವು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೇ ಬೆಳೆದು ಬಂದದ್ದು. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಉಪ ಎನ್ನುವ ಪದದ ಮೂಲಕ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಜನರನ್ನು ರಾಜರ ಆಸ್ಥಾನಗಳಿಂದ ದೂರ ಇಡುವ ಮತ್ತು ಅವಮಾನಿಸು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬೆಳೆಯಿತು.

ಇಂದಿಗೂ ಒಂದು ಭಾಷೆ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಉಳಿದಿರುವುದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಬಳಸುವ ಭಾಷೆಯಿಂದಾಗಿಯೇ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಮಳವಳ್ಳಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಬಳಕೆಯ ಕನ್ನಡವೇ ಉದಾಹರಣೆ. ಮಳವಳ್ಳಿ ಭಾಷೆಯು ಇಂದಿಗೂ ತನ್ನ ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಮಳವಳ್ಳಿ ಕನ್ನಡವು ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಒಳನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಕನ್ನಡ ಬಳಕೆಯ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಇಲ್ಲಿನ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಬಳಕೆಯ ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಥನ, ಮೌಖಿಕ ಪರಂಪರೆ, ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಕಾಲದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ, ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ವೃತ್ತಿಗೆ, ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಭಾಷೆಯು ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳ ಜೀವಂತ ಲಕ್ಷಣ. ಒಂದು ಭಾಷೆ ಉಳಿಯುವುದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಬಳಕೆಯಿಂದಲೇ ಹೊರತು. ಆಸ್ಥಾನದ ಪಂಡಿತರಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲ, ಪಠ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುವು ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ.

ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೂ ಶುದ್ಧ-ಅಶುದ್ಧ, ಸರಿ-ತಪ್ಪು ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಬಳಕೆಯ ಭಾಷೆಗಳು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವುಗಳೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಲಾಗಿದ್ದೆ ಬರಹ ಕನ್ನಡ. ಒಂದು ಭಾಷೆ ಉಳಿದಿರಲು ಕಾರಣ ಆಯಾ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳ ಬಳಕೆಯಿಂದಾಗಿ. ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಾಡುವ ನುಡಿಯನ್ನು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಎನುತಲು. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿನ ವಿವಿಧ ಜಾತಿ, ವೃತ್ತಿಯ, ಸಮುದಾಯದ ಜನರಾಡುವ ನುಡಿಯನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಭಾಷೆ ಎನುತಲು ಕರೆಯುವುದು ರೂಢಿ. ಈ ರೀತಿಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯನ್ನು ಮಳವಳ್ಳಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಮಳವಳ್ಳಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹ, ಶ-ಷ ಕಾರಗಳಿಗೆ ಅಕಾರ, ಸಕಾರದ ಬಳಕೆ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಪ್ರಾಣಾಕ್ಷರಗಳ ಬಳಕೆ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಇಲ್ಲಿಯ ಭಾಷಾ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ. ಮೂಲದ್ರಾವಿಡದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ದಲಿತರಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಬಳಕೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ 'ಚ' ಕಾರದ ಪ್ರಯೋಗ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಚಳಕೆ, ಚರ್ವಿ, ಚಮಿ, ಚಕ್ಕ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಆಚೊರಿ, ಈಚೊರಿ, ಬಲ್ಲೊರಿ, ಎಡ್ಚೊರಿ, ವಚ್ಚೊರಿ, ಮುಂಚೊರಿ, ಇನ್ನೊರಿ, ಕಡ್ಚೊರಿ, ಎಚ್ಚೊರಿ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಬಳಕೆಯ ಪದಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಮಳವಳ್ಳಿ ಕನ್ನಡವು ನಾಮಧಾತು, ಕ್ರಿಯಾಧಾತು ಮತ್ತು ಗುಣಧಾತುಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಮೂಲದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರು ಒಳರಚನೆಗಳು ಬಳಕೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಈ ಮೂರು ರೀತಿಯ ಪದಗಳ ಒಳ ರಚನೆಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಮಳವಳ್ಳಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಸೊಳ್, ಜೂರತ್, ದೊಳ್, ತೊಕ್. ಸೀಟ್, ಕೆಂದ್, ಕೂಡ್, ಕಾಣ್. ಕರ್, ಕಿರ್, ಗಿಡ್, ಚೆಂಪ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಮಳವಳ್ಳಿ ಕನ್ನಡವು ಭಾಷೆಯ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿಯ ಪದ ರಚನೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಬಹಳ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಪದ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಗೊಳ್ಳುವ ಪದಗಳ ಅರ್ಥ ನಿಘಂಟಿನ ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದುದು.

AKSHARASURYA

Peer-Reviewed, Multi Lingual E-Journal
Volume – 01, Issue – 03, December 2022.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸಿಂತೆ-ತಂಟೆ, ವರ್ತೆ-ಕಾಯಂ, ವಾಕಾಗಿ-ಎಲ್ಲಾ, ಯಳ್ಳಾಗಿ-ಹೆಚ್ಚು, ಸೌಳು-ಗಳಿಗೆ, ಸಣ್ಣಮಾಡಕೋ-
ನಮಸ್ಕಾರ, ಗಡ್ಡ-ತೂಕ, ಜಂಬ್ರ-ಕೆಲಸ, ವಲಂಚ್ಚೆ-ಭೇದ ಇತ್ಯಾದಿ ಪದಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಮಳವಳ್ಳಿ ಕನ್ನಡವು ಭಾಷೆ ವಿವಿಧ ರಚನೆಗಳ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇಂದಿಗೂ
ಆ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಜನ ಬಳಕೆಯ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.